

lära. *Undervisning i k-en. Äga god kunskap i k-en.* — 2) (subjektivt) Den kunskap, någon äger i denna lära. *Med hans k. står det slätt till.* [Chr —.]

KRISTENDOMSBRODER, m. 3. pl. — *bröder* och **KRISTENDOMSSYSTEM**, f. 2. pl. — *systemer.* Medbekännare af Christi lära. [Chr —.]

KRISTENDOMSSTYCKEN, n. 4. pl. Kristendomens läror. *Vara väl hemma i sina k.* [Chr —.]

KRISTENHET, f. 3. Den del af menniskosläget, som bekänner kristna läran. *Mahmud II var en af k-ens värsta fiender.* [Chr —.]

KRISTLIG, a. 2. En kristen värdig; som passar, anstår, tillkommer en kristen. *Ett k-t sinnelag. K-a tänkesätt. En k. begrafning.* [Chr —.]

KRISTLIGEN eller **KRISTLIGT**, adv. På kristligt sätt, såsom en kristen egnar och anstår. *Levsa kristligt.* [Chr —.]

KRISTMILD, a. 2. Mild och barmhertig, såsom Christi lära anbefaller. — *Kristmildhet*, f. 3 — *Kristmildt*, adv. [Chr —.]

KRISTNA, v. a. 1. Se *Döpa*. — *Kristnande*, n. 4. [Chr —.]

KRISTNING, f. 2. Se *Döpelse*. [Chr —.]

KRISTNINGSBARN, n. 3. Barn, som skall kristnas. [Chr —.]

KRISTNINGSNAMN, n. 3. Se *Dopnamn*. [Chr —.]

KRISTTROGEN, a. 2. neutr. — *et.* Trogen kristna läran. Brukas i det kyrkliga språket.

KRITA, f. sing. (lat. *Creta*) Ett slags hvitt, jordartadt mineral af kolsyrad kalk, hufvudsakligen bestående af skal eller musslor efter otaliga små hafsblötdjur och infusionsdjur. *K. i stycken. Malen k.* (Fig. fam.) *Taga på k.*, på kredit. *Förstå sig på k-n*, hafva god erfarenhet af världen och menniskorna. — *Ss. Kritaktig, -artad, -stycke.*

KRITA, v. a. 1. Stryka, teckna, utmärka med krita. — *Kritande*, n. 4. o. *Kritning*, f. 2.

KRITBERG, n. 3. Berg, hvars hufvudmassa är krita.

KRITBROTT, n. 3. Ställe, der krita brytes.

KRITERIUM, kritérium, n. 3. pl. — *ärtier.* (grek. *Kritärion*, rättesnöre, prøfvosten) Kännetecken, kännemärke. Skrifves äfv. *Criterion*.

KRITGLAS, n. 3. Hvitt glas, af sand, pottaska, krita och arsenik.

KRITGRUND, m. 3. Grundning af krita vid målning, lackering och förgyllning.

KRITHVIT, krit'vit' ell. krit' vit', a. 2. Hvit som krita.

KRITJORD, f. sing. Kritihaltig jord.

KRITIG, a. 2. Öfverstruken, betäckt med krita.

KRITIK, -i'k, f. sing. (af grek. *Krino*, jag dömer) 1) Bedömande, granskning. *Under all k.*, högst dålig. — 2) Klander. [Chr —.]

KRITIKAST, --äst, m. 3. Småaktig granskare, häcklare. [Cri —.]

KRITIKER, krit'ick'r, m. 3. ell. **KRITIKUS**, krit'ikuss, m. pl. *critici* ell. (skämtv.) *kritikussar*, Granskare, isynnerhet af vetenskapliga, lärda eller vittra skrifter. Skrifves äfv. *Criticus*. [Criticus, Critikus.]

KRITISERA, v. a. 1. 1) Bedöma efter fasta och bestämda grunder. *K. en bok.* — 2) Tadla, häckla. — *Kritiseraende*, n. 4. o. *Kritiserering*, f. 2.

KRITISK, a. 2. 1) Bedömande efter gifna grunder, granskande. — 2) Afgörande. — 3) Färlig, betänklig. [Cri —.]

KRITMANER, krit'maner, n. sing. Det slags stentryck, då man till teckning på stenen använder ett slags fet krita, som motstår etsningen.

KRITMERGEL, m. sing. (mineral.) Krittblandad mergel.

KRITPIPA, f. 1. Tobakspipa af piplera.

KRITSALT, n. 3. Hvarje förening af krita med en syra.

KRITSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) Släppa ett uppspänt, krittadt snöre mot en yta, så att deraf ett krittstreck uppkommer. — *Kritslående*, n. 4. o. *Kritslagning*, f. 2.

KRITSNÖRE, n. 4. Krittadt snöre.

KRITSTRECK, n. 3. Streck, hvitt af krita.

KROG, m. 2. (t. *Krug*) Ställe, der mat och dricka hålles menige man tillhanda mot betalning. *Hålla k. Gå, sitta på k-en.* — *Syn.* Näringsställe. — *Ss. K-skyllt, -värd.*

KROGHÅL, n. 3. (fam.) Usel krog.

KROGKUND, m. 3. En, som ofta besöker krogen.

KROGRÄTTIGHETER, f. 3. pl. Se *Näringsrättigheter*.

KROK, m. 2. (af *Kröka*) I allmänhet: Hyvad som är krökt eller krokigt. 1) Hake af trä eller jern att hänga på. *Hänga hatten, kappan på en k. K. att hänga kött på.* — 2) Krökt redskap af jern- eller messingstråd, med en eller flera hullingar nedtill, och som begagnas till mete och annat slags fiske. Har sammansättningarna *Met-, Slant-, Stångkrok*, m. fl. *Fiska med k. Sätta bete på k-en. Fischen vill icke nappa på k-en. Fånga en gädda på k. Taga fisken af k-en.* (Fig. fam.) *Bita, nappa på k-en*, låta fånga, snärja, narra sig. — 3) Se *Grytkrok*. — 4) Krökning. *K. på en väg, en flod. Vägen går i k. Köra i k. Det är öfver en mil i k.*, en mil längre omväg. *Haren gjorde många k-ar.* — *Syn.* *Krokväg, Omväg.* — *Ss. K-bent, -halsad, -linig, -näbb, -näsa, -näsiga, -rygg, -ryggig, -ryggighet, -spetsad, -tand, -vuxen ell. -växt.*

KROKAN, -ån, m. 3. ell. **KROKANTÅRTA**, -antårta, f. 1. (af fr. *Croquante*, egentl. tårta, som krasar under tänderna) Ett slags uppsatt tårta af mandel, ägghvita, socker och orangeblomma eller citronskal, m. m. [Crocan.]

KROKBEN, n. 3. Krokigt ben. (Fam.) *Slå k.*, se *Slå häringkrok* (under sistnämde ord).

KROKBORST, n. 3. (bot.) Borst, som slutas med en krökt udd.

KROKGÅNG, m. 2. 1) (föga brukl.) Krokig gång. — 2) Omväg, krokväg. — 3) (fig. fam.) Omsväp. *K-ar*, hemliga, förbudna vägar, medel.

KROKIG, a. 2. 1) Som går i krok. *K. väg. Skrifva k-a rader. K. hals, rygg.* (Fig. fam.) *Ha k-a fingrar*, vara tjufastig. — 2) (om person) Som har krokig rygg. *Han börjar gå k. Stå, sitta k.* — *Syn.* Krökt, Bugtig.

KROKIGHET, f. 3. Egenskapen att vara krokig. *Vägens k.*

KROKIGT, adv. I krok, på ett krökande sätt.

KROKJERN, n. 3. Krokigt jern.

KROKKAM, m. 2. pl. — *kammar.* Krökt kam, som begagnas af kvinnor att fästa upp nackhåret.

KROKKNIF, m. 2. Knif med krokigt blad.

KROKLAX, m. 2. Se *Strömlax*.

KROKLINIE, f. 3. Krokig linie.